

Onze verhalen van oktober – november – december 2016

leper veel meer dan de Groote oorlog maar toch stil aanwezig

De dag werd gestart met een bezoek aan het AstroLab I en II. Onze aardrijkskunde en fysica werd grondig geüpdatet. Het was echt boeiend om te horen hoe lenzen gemaakt werden. De uitleg over het heelal geeft mij ergens altijd een beangstend gevoel. Roept heel wat vragen op. Hoe kunnen ze dat nu allemaal berekenen. Wat gaat er gebeuren met onze planeet aarde gebeuren en zoveel meer. Je zag en hoorde met hoeveel passie onze gids over deze materie sprak. Het was echt de moeite om dit te horen.

Plaatsen om binnen te picknicken is blijkbaar in deze streek niet echt mogelijk, maar gelukkig was de zon van de partij. Een tas warme koffie of thee was welkom. Men zegt altijd: een goeie soldaat trekt zijn plan.

Stilaan werd het tijd om onze wandelschoenen aan te doen om een wandeling te maken langs de Pallingbeek. Wanneer je wandelt in deze streek kom je altijd herdenkingsplaatsen en restanten van de Groote oorlog tegen.

Na de wandeling reden we naar Ieper want we wilden ook ons steentje bijdragen aan de herdenking van de duizenden slachtoffers van de oorlog. Blijkbaar waren we niet de enige die dit wilden doen en wat het eventjes aanschuiven in de rij. Na een deskundige uitleg konden we ook aan de slag met klei en spatels. Elk maakte er zijn eigen kunstwerk van, het paspoort die erbij hoort zal op het einde van de herdenkingsjaren

een naam krijgen.

Als we willen de Last Post meemaken moeten we door doen en vlug een restaurantje vinden voor de welverdiende snack. We dachten dat we goed op tijd zouden zijn aan de Menenpoort maar niets was minder waar. Honderden mensen staan al een half uur op voorhand te wachten tot het 8 uur wordt en de dagelijkse Last Post geblazen wordt. Ongelooflijk hoe stil deze massa wordt wanneer de plechtigheid van start gaat. Hoe sereen alles verloopt. Het bijwonen van deze herdenking kruipt nog altijd in de kleren en raakt hoe dan ook je hart. Je stelt je telken male de vraag: "Waarom was dit nodig, waarom gebeurt dit nog elke dag, hebben we het nu nog niet geleerd dat oorlog voeren en slachtoffers maken geen zin heeft.

GR5A Noord : Antwerpen Linkeroever – Beveren

Op 30 oktober waren we met een kleine maar fijne groep van 6 wandelaars om het eerste stuk van de GR5A Noord af te stappen van Antwerpen Linkeroever naar Beveren-Waas (terwijl de volledige GR5A Noord doorloopt tot De Panne). De zon was van de partij, ideaal wandelweer en het beloofde een prachtige dag te worden. Bij het begin kwamen we al direct onder de indruk van de prachtige skyline van Antwerpen : De O.L.V. Kathedraal, Het Mas, het nieuwe Havengebouw en zoveel andere gekende gebouwen van Antwerpen trokken onze aandacht. Zo kwamen we al direct in de stemming. Het Sint Anna strand (bekend nog van de Strangers) en het Sint- Annabos passeerden ook onder onze voeten.

Even verder was het toch wel even schrikken. Toen de GR5A ons zo maar eventjes de 4-vaks baan – het einde van de Expressweg (N49/E34) – deed oversteken, zelfs een zebrapad was er niet. Ook auto's waren nogal verwonderd en knipperden met hun lichten. Gelukkig kwamen we veilig aan de overkant en vervolgden we onze weg door het mooie natuurdomein van "Het Rot". Watervegetatie met lis en oeverbeplanting is een paradijs voor watervogels. Tijd voor de picknick voor we terug de bewoonde wereld instapten.

De namiddag was iets minder rustig want de GR liep een stuk in de nabijheid van de Expressweg en het geraas van auto's kwam de rust verstoren. Een rustpauze echter was de oude vestigingsmuur Halve Maan. Dit is één van de weinig overgebleven stukken van de 19e-eeuwse vestigingsgordel van Antwerpen. De vestigingsmuur is dan ook de provinciegrens tussen Antwerpen en Oost-Vlaanderen. We stapten verder tot de kapel van Gaverland en namen een kijkje binnenin. Het was even slikken hoe je in het begin van vorige eeuw de volle aflat kon krijgen. Ja, de kerk moest er wellicht een ganse boekhouding van bijhouden. Ja, toen kon je inderdaad nog de hemel verdienen.

Van zoveel nonsens (toch zoals we dit nu ervaren) moesten we even bekomen tussen pot en pint. Dit was het eindpunt van het traject van de GR5A dat we volgden, maar niet van onze wandeling. Wij wandelden verder naar Kasteel Cortewalle, een prachtig burchtkasteel die het centrum van Beveren-Waas siert. De poort stond open en we stapten binnen naar de tentoonstelling over Autisme en Identiteit. Mooi en aandoenlijk : een ideale afsluiter van deze mooie wandeling. Kort daarna waren we terug op de parking waar we 's morgen de bus namen naar Antwerpen.

Na zo'n kleine 20 kilometer in de benen was het tijd om de inwendige mens te versterken. Een heel gezellig tafelmoment met heerlijke gerechten (het wildseizoen was immers aangebroken !) en fijne babbels deed de tijd vliegen en iedereen keerde tevreden naar huis, idem ondertekende, organisator. Dank aan allen die erbij waren.

Paul Zeebroek

Hemels Gent overgoten met een sausje van "De Gruut"

De zoektocht in de Sint-Baafsabdij werd een echte zoektocht naar de juiste papieren. Eenmaal die op de kop getikt bleek de site gesloten ondanks dat ze ons ten stelligste beloofd hadden dat het open was. Dan maar begonnen aan onze wandeling naar de 3 begijnhoven van Gent. Er werd gestart in Klein Begijnhof O.L.V. ter Hoyen. Wat was dit een aangename ontdekking, zo mooi, zo groot, zo rustig. De vraag brandde op onze lippen wie momenteel de bewoners zijn van deze site. Het bleek dat je nog al een redelijk budget nodig hebt om daar te wonen. Je kan daar jaren op een wachtlijst staan van een beheerscomité en je moet daarbij nog in het plaatje passen van de bewoners. Het is dus niet evident om daar te kunnen/mogen wonen.

Na dit bezoek naar het centrum van Gent voor onze picknick. Ondertussen waren de hemel sluisen geopend en was het niet warm. Vandaar in de gietende de regen naar het Oud Begijnhof Sint-Elisabeth. Het was eventjes niet duidelijk voor de schrijver van dienst dat we in het begijnhof waren maar ondanks dat er geen ommuring was, was het er zo stil en rustig. Ondertussen was de hemel veer staal blauw en de zon van de partij. We konden wat opdrogen en ons weer verwarmen. Maar wat een schijn was dit! Voor aleer we het goed beseften tronde de hemel dicht en viel de regen met bakken uit de hemel. We wandelden verder naar onze

derde begijnhof juist buiten het stadscentrum van Gent. Wie had hier nu een begijnhof verwacht, ik zeker niet. Deze site was nog veel groter dan de eerste maar toch was het er heel rustig. Hier opnieuw dezelfde voorwaarden om een huisje te mogen bewonen.

We keren terug op onze stappen voor een bezoek te brengen aan de Gentse stadsbrouwerij. We zijn misschien wel te vroeg maar we waren nat en verkleumd en gingen ons dan maar warmen in de brouwerij maar daar was he alles behalve warm.

Sommigen vonden het bier heel lekker anderen hadden al beter gedronken. Een kleine ontgoocheling toen we hoorden dat men daar niet meer brouwde. Buiten was het nog altijd aan het regenen en we hoopten dan maar warm te krijgen in het restaurant. Het eten was echt lekker, Wim zijn voeten hadden weer warm. Eenmaal buiten was het nog altijd aan het regenen en konden we maar alleen heel vlug stappen om niet opnieuw koud te krijgen.

Ondanks dat de weergoden ons niet goed gezind waren hebben we echt genoten van deze dag.

Kruis of Munt met een snuifje Kerst

Met een klein groepje stonden we paraat in de lokettenzaal van het station van Brugge. Vandaar wandelden we naar het concertgebouw waar een gids ons stond op te wachten. Het thema was 'kruis

of munt'. Nu het thema was niet altijd zo duidelijk. Maar toch kregen we regelmatig verhalen over de geldschietters van onze geschiedenis en onze huidige euro. De gids bracht ons in straatjes die ik toch wel nog niet kende en dit is altijd mooi meegenomen. Stilletjes werd het tijd om naar de oude vismijn te gaan voor de welverdiende picknick. We hadden niet al te veel vertrouwen in de Freddy's winterwandeling en zochten een alternatief. In het café ging er een blaadje uit voor een winterzoektocht, een goeie vervanger. We konden kiezen tussen de moeilijke versie of de gemakkelijke versie. Hoogmoedig dat we waren kozen we de moeilijke versie maar dit was toch een beetje te hoog gegrepen, dan maar de gemakkelijke versie, de foto zoektocht.

Met zijn allen zochten we de foto's en discussieerden we of het wel de juiste was. Het was echt leuk. De duisternis kwam een half uur te vroeg om de zoektocht te beëindigen. Maar we gaan ze wel verder afwerken met een afgeslankte groep. Weet nooit dat we een prijs gewonnen hebben. Moe maar tevreden sloten we de dag af met een